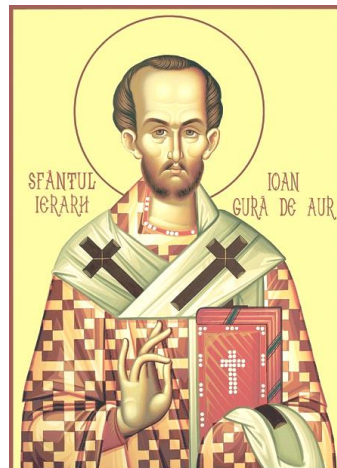

MINUNI ALE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Pe când trăia Sfântul Ioan Gură de Aur, mult popor alerga la el să-l asculte, dar și să se vindece prin rugăciunile lui de bolile lor. Căci așa cum vindeca sufletele de necurăție și de păcat prin cuvântările sale insuflate de Duhul Sfânt, tot așa, numai cu un gest sau un cuvânt muștrător ridica pe cei bolnavi și tămăduia neputințele lor.

❖ Era în cetate un om cu numele Evclie, care avea un ochi orb din pruncie, și venind la mănăstirea în care petrecea Sfântul Ioan Gură de Aur, a voit să se facă și el monah. Văzându-l într-o zi Sfântul Ioan, i-a dat binecuvântarea obișnuită, și numai a zis către el: "Frate, Dumnezeu să te tămăduiască pe tine și să-ți lumineze ochii cei sufletești și trupești". Acestea zicându-le, omul acela orb de un ochi îndată a văzut deslușit. Vânzând frații această minune, se mirau și spuneau unii către alții: "Cu adevărat Ioan este robul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt sălășluiește într-însul".

❖ Era în vremea aceea prin părțile acelea un leu fioros, care cumplit îi înfricoșa și vătăma pe oameni. Degeaba se adunau mai marii cetății cu săgeți și alte arme spre a-l ucide, nimic nu izbuteau, căci fiara aceea venea asupra lor cu mare turbare, pe unii sfâșiindu-i de vii, pe alții amar răbindu-i. Tot poporul a mers atunci de s-a plâns Sfântului Ioan, rugându-l să le ajute cu rugăciunile lui fierbinți. Și Sfântul le-a dat lor o cruce din lemn, apoi le-a poruncit să o înfingă în locul unde ieșea leul din culcușul său. Mergând și făcând așa, după câteva zile, leul nu a mai ieșit. Înaintând să vadă ce s-a întâmplat, au aflat fiara moartă în bârlogul său. Așa prin puterea crucii s-a biruit răutatea fiarei.

Din ceruri ai luat dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime,

Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te laudăm pe tine, că ești învățător, ca cel ce arăți cele dumnezeiești.

(Condacul Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur)

❖ Odată, o femeie pe nume Cristina, care era de mulți ani bolnavă, a rugat pe soțul ei să o ducă la Sfântul Ioan, auzind de marea lui putere de vindecare. Ducând-o pe un asin la mănăstire, pe ea a lăsat-o la poartă, și el a mers de a rugat pe sfânt să o tămăduiască pe femeie de neputința ei cumplită. Dar văzându-l Ioan, i-a zis bărbatului ei: "Mergi și spune soției tale să înceteze cu răutatea năravului său și cu asprimea ce o are asupra slugilor, știind că și ea este făcută din aceeași tină. Apoi, să se îngrijească de sufletul său, dând milostenie săracilor și nelăsând rugăciunile ce se cuvin a le face. După aceea, să vă înfrânați și să vă păziți în curăție în zilele cele sfinte și în post, și așa Dumnezeu îi va da tămăduire". Ascultând acestea cu luare aminte, a mers bărbatul de i-a împărtășit soției toate cele spuse lui de Sfântul Ioan. Și ea a făgăduit atunci că va păzi întocmai cele poruncite, până la ultima ei suflare. Întorcându-se omul acela cu bucurie la Sfântul Ioan și zicându-i făgăduința femeii, sfântul i-a binecuvântat zicându-le: "Mergeți în pace, căci acum a tămăduit-o pe ea Domnul". Și alergând bărbatul la ea, a aflat-o pe dânsa tămăduită, slăvind pe Dumnezeu.

❖ Un om pe nume Arhelae, unul din marii-cetății, care era cuprins de lepră pe frunte. Ducându-se la Sfântul Ioan pentru tămăduire, a primit de la acela multe sfaturi de vindecare sufletească și de mântuire. La urmă, Sfântul Ioan i-a poruncit lui să meargă să se spele pe față cu apa din care beau frații din mănăstire. Și făcând așa, s-a curățit omul de lepră, încât lăsând păcatul în urmă și toate cele ale lumii, a rămas acolo de s-a făcut călugăr crezând în Dumnezeu.

(Minunile și vindecările Sfântului Ioan Gură de Aur din timpul vieții)